

Columbia

Tidning för Columbia-konferensen.

Årg. VIII.

ROCK ISLAND ILL., och Moscow, Idaho, Oktober 1907.

No. 10

Lammets insegel.

Uppb. 7: 1—17.

Vid brytandet af sjätte inseglet visade sig Lammet vara herrars Herre och konungars Konung. Hela världen bäfvar, bergen falla, öarna flyttas från sina rum, och människorna söka att dölja sig för domarens stränga blick. Här är det fråga om en stor och allmän världsdom öfver folken, liknande den, som öfvergick jorden på Noas tid. Herten skall straffa människovärlden för blodsskulder, för nationalsynder och för den otro, hvarmed den, i enlighet med psalmen 2 och Uppb. kap. 13, har förkastat Kristus, Guds Son, såsom Herre och Frälsare.

Fyra änglar framställas såsom hållande jordens fyra vindar i afvaktan på tillfälle att få förgöra en tredjedel af människorna på jorden. Uppb. 9: 15. Detta säger oss huru hjälplös människan är gent emot Guds straffdomar. När tiden är inne och hon har ådragit sig domen, så inbryter den från alla håll, öster, väster, söder och norr, och människan har ingen plats att fly till. En sådan hemsökelse skall träffa hela världen före världens slut. Men Herren lever och vakar alltid öfver alla sina verk och öfver sina domar och hela sin styrelse. Ingenting godtyckligt förekommer hos honom, intet misstag och intet förbiseende. Om de sina vårdar han sig ända in till hvarje särskildt hufvudhår. Då den yttersta världstiden inbryter öfver jord och haf, och då de af Herren dräpne skola ligga ifrån den ena jordens ände till den andra, Jer. 23: 33, skall ingen skadas, som hvilat under den Allsmäktiges skugga, äfven om tusenden eller tiotusentals falla till höger och vänster. Gud har med Lammets insegel tecknat sina tjänare och hvarje person, som enligt hans råd skall skonas och bevaras. Vår store medlare inför Gud, Jesus Kristus, har bedit för dem och nämnt dem vid namn, han har anförtrott dem åt heliga änglars vård, och de äro fullt betryggade i hvilken tid och under hvilka förhållanden

som helst, så länge som de icke af eget personligt val öfvergifva honom.

Johannes hör antalet på de som tecknats af alla Israels barns stammar, ett hundra fyrtiofyra tusen. De som tecknats bland öfriga nationer på jorden angifvas icke till antalet. Det har sin särskilda orsak hvarför Israel nämnes just vid detta tillfälle. De förkastade sin Messias och blefvo därför själfva af Gud lämnade att gå sina egna vägar under hedningarnas tider och till dess att hedningarnas fullhet insamlats. Lammets brytande af sjätte inseglet och hans stora dom öfver nationerna utgör afslutningen på den tiden. Det otrogna Israel skall se upp till den, som de hafva genomstungit, och skola omvända sig till honom och återfå sin plats i Guds rike.

Dessa tolf tusen tecknade ur hvarje stam visa, dels att Gud skall på ett underbart sätt återställa det gamla Israels tolf stammar, dels att det är fråga om planterandet af ett nytt släkte i löftets land. Trädgårdsmästaren väljer sina träd, förkastar somliga, märker och afskiljer andra. Så gör äfven Gud med folken. De 144.000 utgöra den nya säden för det blifvande Israel, som skall återfå Guds rike i yttersta tiden och som skall troget behålla det intill den yttersta dagen. Det är ett missförstånd att betrakta denna skara såsom ingången uti Guds härlighet i himmelen. Där behöfvas inga insegel till skydd emot straffdomar, såsom vi finna antydtt i detta kapitel. De tecknas för att bevaras för en viss kallelse och mission på jorden. Vi veta, att folkräkningar förekommo, då Israel under Mose tågade för att intaga löftets land, och likaledes då folket återvände ifrån fångenskapen i Babylon. Här är det fråga om deras sista intagande och kolonisering af Kanaanlandet. Detta skall ske i sammanhang med den stora världsdomen, då Jesus kommer med stor makt och härlighet i himmelens skyar.

Lammets insegel på människorna synes visserligen icke för världen så-

som någonting yttre. Gud har uti deras inre genom sitt ord gifvit dem en andlig karaktär, som utgör tecknet inför Gud och hans änglar. I så måtto är det yttre, att det visar vördnad och trohet emot kyrka och stat såsom samhällsinrättningar af Gud grundade. Den sanna, lefvande tron på Jesus såsom Frälsare utgör det egentliga tecknet inför Gud. Den som har denna tro är tecknad för evigt lif, äfven om han icke skulle vara tecknad för att skonas från lidanden och martyrdöd, eller för att grundlägga ett nytt släkte på jorden, såsom förhållandet är med de af Israel tecknade enligt detta skriftställe.

Strax efter räknandet af Israels tecknade visas en skara, som ingen kan räkna, af saliga och heliga, som ingått uti Guds rolighet och tillika med änglarna omgifva Guds tron. De äro hemma, räddade undan straffdomarna på jorden. Hvilken härlighet, renhet, helighet och salighet! Hvilken jämlikhet, hvilken frihet! De se Gud. Detta är hedningarnas fullhet, den första stora skörden af frälsta människor från jordens alla folk. De ingingo, då Jesus uppenbarade sig i skyn och gaf dem del uti den första uppståndelsen. De hafva erhållit den förstfödsrätt, som det gamla Israel såsom nation förlorade genom sin otro.

Änu hafva vi Herrens uppenbarelse och dom öfver folken framför oss och med denna uppenbarelse insamlingen af den oräkneliga skaran. Men vi förbida densamma, längta och bedja härom. Den inträffar vid en mörk och grufflig tid, då Guds domar sopa hela jorden, och då kärleken är förkolnad uti de flesta. Må den sköna bilden mana oss till verksamhet!

B. S. NYSTRÖM.

Näst bibeln torde det ej vara en bok i världen, som blifvit öfversatt till så många språk som Luthers Lilla Katekes. Utom på de många europeiska språken är den öfverträffliga lilla boken öfversatt till ej mindre än 60 språk, som brukas på de olika missionsfälten i hednavärlden.

Bref från Natanael.

Hemma den 10 sept. 1907.

Min gode Teofilus.

Nåd och frid!

Tusen tack för ditt korta, men innehållsrika bref. Jag känner mig ock af hjärtat tacksam till alla de andra, som i COLUMBIA bidragit till svar på min enfaldiga fråga. Dessa bidrag ha gjort mig godt: de ha gifvit anledning till än mera eftertanke, bön, samtal och kanske allra mest själfpröfning. Genom Guds nåd skall detta icke blifva utan frukt i mitt eget lif.

Att den stora frälsningsfrågan verkligen aftagit i Augustana-synodens församlingar under det förflutna fjärdedels seklet, och att detta är ett verkligt fel i vårt kyrkliga lif — ett fel, som behöfver rättas, medgifves allmänt. Och jag tror, att detta medgifvande är ett godt tecken. (Visserligen har jag hört *en* påstå, att på vissa orter icke blott nekas detta fel, utan den som påstår, att det finnes, brännumärkes som en samfundsförrädare. Men mig synes, att detta på något sätt måste vara missstag. Ett sådant brännumärkande skulle förutsätta jämte mycket annat, att man förväxlat Augustana-synoden med det ryska väldet.)

Om några församlingar utgöra ett undantag från regeln, så tror jag, att de äro ett försvinnande fåtal bland de mer än ett tusen. Därför tycker jag mig i dag höra den trogne och store Herden och Biskopen ropa till synoden och dess medlemmar: "Jag har emot dig, att du har öfvergifvit din första kärlek. Kom därför ihåg, hvarifrån du har fallit, och bättra dig och gör de första gärningarna. Annars kommer jag snart till dig och skall flytta din ljusstake från dess rum, om du icke bättrar dig." Uppb. 2: 4, 5.

Men att du och andra i första hand lägga skulden på prästerna öfverraskade mig. Jag trodde mig ha sett, att äfven i de församlingar, som bejånats af mer än vanligt trogna lärare, salighetsfrågan småningom tystnat. Och dock: "sådan pastor sådan församling", i *regel*. Därför torde du ha rätt.

Då du så säger hvad som fattas pastorerna, så tar du i sanning bladet från munnen och säger mer än jag skulle vågat. Men jag skall icke disputera med dig. Endast Gud känner våra hjärtan till fullo. Jag vill begagna dina starka ord till all-

varlig själfpröfning. De kommo mig att tänka på Harms' förfärliga ord: "Redan en ogudaktig hedning förtjänar helvetet, en ogudaktig jude mer, en kristen än mer och en ogudaktig kristen *präsl* förtjänar att kastas till helvetets allra djupaste afgrund."

Redan Paulus fann bland sina medarbetare ett fel så allmänt, att endast Timoteus var ett undantag. De sökte alla *sitt eget*. Samma fel torde vara allra allmänast bland oss. Få i sanning torde vara alldeles fria. Huru många, som behärskas däraf, vet Gud bäst. Jag har stundom sett och hört sådant, som kommit mig att tänka så här: Skulle den pastorn just nu anföra psalmistens ord: "Såsom hjorten ropar efter friskt vatten, så ropar min själ efter Gud", och tala fullkomligt sant, så måste han göra en liten ändring och säga: såsom hjorten ropar efter friskt vatten, så ropar min själ efter egen makt och myndighet, ära och anseende, fördel och vinning. En del, när de se dylikt, tänka: *Just nu* är lika med alltid. *Så* är pastorn sinnad. Och sådana äro de *alla*. Kanske förklarar detta till en stor del att, såsom Ohlsund påstår, det finnes verklig övilja mot hela prästerskapet. Att pastorn genom öfverlägset själfmedvetande, viljekraft eller en hvass tunga kan komma öviljan att väl gömma sig hindrar alls icke att den växer i det fördolda och snart omöjliggör all andlig välsignelse af hans verksamhet.

Men nu nog om prästerna. Du säger ock att felet ligger i tiden. Det är afton. Arbetslagen är förliden. Midnatt, då Herren kommer, är nära. Härom vågar jag icke säga det minsta, ty jag vet intet. Blott detta vet jag: ännu är han icke kommen. Ännu ger han oss tillfälle att vittna om sig, syndares Frälsare, för oss syndare. Och häri böra vi vara *trogna*. Men huru skall detta tillgå? Huru skola pastorer och Jesu lärjungar i allmänhet bära sig åt för att i hjärta och lif blifva fullt trogna mot sin Herre och den kallelse han gifvit dem i lifvet?

Från början inser jag, att det andliga lifvet behöfver bli sundare, starkare, djupare. Därtill behöfves ett fullständigare begrundande af oss själva åt Herrens tjänst. Äfven om en Jesu lärjunge är det sant: "hvad som icke är i selen drar icke". Men åter: hur skall det ske? Jag läste

en gång: "Det är med vår religion som med magen: ju mindre vi tänka därpå ju bättre." Kanske är det den läran, som gjort att andliga samtal nästan försvunnit? Hade den varit sann och vi tänkt lika litet som vi talat, så borde det i sanning stå utmärkt bra till. Men den läran är *icke* sann. Gud bjuder oss på hvarje blad af bibeln helt annat: Haf akt på dig själf och på läran, så frälsar du dig själf och dem som dig höra. Öfva dig själf till gudaktighet.

Men jag måste sluta. Jag fruktar mitt bref blifvit långt och litet sägande.

Din NATANAEL.

Kyrkliga nyheter.

Allmänt missionsmöte.

Columbia-konferensen sammanträder till sitt allmänna missionsmöte i Tacoma den 15 oktober. Mötet tager sin början i därvarande sv. luth. församlings kyrka kl. 8 på kvällen. Konferenspredikan hålles af konferensens ordförande, pastor N. J. W. Nelson.

Pastor C. A. Tolin inleder den allmänna diskussionen, och pastor S. D. Hawkins föreläser inför pastoralkonferensen.

GUSTAF E. RYDQVIST.

Konf:s sekr.

* * *

Från Hockinson-pastoratet. Under tecknad är ofta för sent med nyheterna från pastoratet, dels på grund af mitt ständiga kringresande på mitt fält, dels på grund af att, då man vill dröja så nära inpå tiden som möjligt för att erhålla mera att skriva om, min skrifvelse kommer någon dag efter den bestämda tiden. Mitt fält har icke så särdeles mycket att andraga i form af nyheter. Församlingarna äro små, festerna få och mindre storslagna. Vigslar förekomma kanske blott en om året, liksom dödsfall. Barn dopens antal inom pastoratet är vanligtvis fem eller sex om året. Under tecknad tyckes fördenskull höra till de mindre verksamma inom konferensen. Här är ingenting stort att tala om.

Församlingen vid Gresham höll missionsmöte den 19—21 augusti. Man valde till samtalsämne: Medlemskapet i Guds församling. Studerande Lundgren från Portland var närvarande under mötet, predikade och deltog i samtalet med trohet och värma. Men distriktets alla

pastorer utom pastor loci lyste genom sin frånvaro. Pastor C. A. Tolin i East Portland blef hindrad från mötet genom sin iråkade olycka. Mötet var väl besökt af församlingsfolket samt af andra landsmän på orten. Predikan hölls på aftonen den 19 af stud. Lundgren. Pastor loci predikade på förmiddagen den 20 om Kristi församling samt inledde diskussionen. Mötet hölls i mr Petersons vackra skog utmed kyrkan under för- och eftermiddagen den 20. Utom de ofvannämnda deltog i samtalet mr S. M. Staffanson och mr P. A. Staffanson, båda medlemmar af församlingen, samt missionspastorn Jonas Johnson och mr Palmblad, medlem af baptistkyrkan. Samtalet var lifligt och broderligt.

Församlingens kvinnoförening hade, strax efter den gemensamma middagen i skogen, en syanktion till förmån för församlingsverksamheten, och erhöll omkring \$51. Flickornas syförening hade för ett par månader sedan en auktion, som inbragte omkring \$50.

Söndagen den 18 augusti på aftonen höll församlingen en liten missionsfest till förmån för yttre missionen. Om undertecknad hörde rätt, så lämnade kassören omkring \$27 till konferenskassören för sagda mission. Vid missionsfesten höll mr P. A. Staffanson ett hjärtligt tal för saken. Därvid antydde han bland annat, att vi stå i tacksamhetsskuld till Gud för näderikets skatter. Särskildt har Saron-församlingen orsak till tacksamhet etc. Han påpekade äfven, att detta pastorat i år betalar tillbaka till Columbia-konferensen mera än konferensen anslagit för detsamma och således har inträdd på området af de själfuppehållande.

Pastor C. J. Renhard anlände till mötet den 21 och höll skriftetal och ett litet tal öfver mötets samtalsämne: Medlemskapet i Guds församling. Mötet afslutades med nattvardsgång i kyrkan på förmiddagen den 21.

Hockinson-församlingen har en verksam kvinnoförening. Genom auktion, månatliga möten och "socials" har den under en tid af omkring ett år samlat omkring \$150. Den förestås af mrs John Johnson. Föreningen har beställt en kyrkklocka för \$200 af firman Stockstede & Bro. i St. Louis, Mo., och väntar denna klocka på platsen den 1 okt. Föreningen tror sig kunna betala den inom äref.

Församlingen har flyttat sin kyrka till lämpligare plats på sin lott och har byggt torn vid henne och saft henne på bättre grund. Detta har kostat församlingen omkring \$200.

B. S. NYSTRÖM.

* * *

Bethsaida, La Conner. Ungdomsföreningen hade nyligen en gauska lyckad "social". Nettobehållningen var nog att i det närmaste utplåna skulden på "hallen".

Dr och fru John Telleen gjorde ett kärt besök den 19 och 20 augusti. Vi fingo en utmärkt föreläsning om hednamissionen. De besökte äfven öfriga pastorat inom Tacoma-distriktet.

* * *

Anacortes. Söndagen den 25 augusti stiftades svensk ev. luth. församling i Anacortes. Hon börjar med 20 kommunikanter. Men då vid nyligen verkställd folkräkning 44 svenska familjer sagt sig vara lutheraner, är det att hoppas att hon skall växa. Staden växer och fler landsmän flytta in så småningom.

Nämnda dag höll pastor Anderson högmässogudstjänst på förmiddagen. Organisationsmöte på eftermiddagen och aftonsång på kvällen. De som voro med voro glada och tacksamma öfver den ovanliga högtidsdagen. Beslut fattades att inkorporera församlingen och att af Tacoma-distriktet begära minst ett pastorsbesök i månaden.

* * *

Vancouver, B. C. Återigen en begrafning. Denna gången träffade dödens lie en ung man, som några månader förut tillhörde sångkören. Han var väl känd i Vancouver, ty han hade bott här i många år. Allmän blef därför bestörtningen, då nyheten spreds att Arthur Peterson hade drunknat. Döden gör ingen skillnad och tar inga mutur. Ungdomar tänka vauligen, att de äro ännu unga och de borde väl få ha någon tid för sig själfva. Men huru annorlunda tänker icke Gud. I denna natt skall man kalla din själ ifrån dig. Kära ungdomar, varen redo för döden.

Dr Telleen gjorde äfven oss ett besök och höll ett lärorikt tal öfver "Svensken i Sverige och svensken i Amerika". Härnäst borde vi få höra ett tal om finnar, norskar och danskar.

Ungdomarna hade en fest här en af kvällarna, som inbringade i ren behållning öfver \$45.

Spokane. Den 9 aug. afslutades församlingens hvardagsskola. Barnen hade varit mycket flitiga i att komma, och de dokumenterade sig såsom synnerligen väl hemmastadda uti sina fäders språk vid avslutningsfesten, som firades på kvällen den 15 augusti. På programmet, som utfördes af de små, förekommo deklamationer, fosterländsk sång, musik. Det hela utfördes så väl, att barnen väl kunde känna sig stolta däröfver. De hade utan tvifvel fått vidkännas det regniga vädret, som varit rådande detta år, ty några dager efter skolans avslutning "surprisade" de sin lärare och skänkte honom såsom minne en finfin paraply.

Församlingen bereder sig nu för att återigen kalla lärare. Då detta skrives, är kandidat ännu ej uppsatt. Det är att hoppas, att hvem än det blir, han må kunna komma, ty det är till skada för hvilken församling som helst att en längre tid stå vakant.

A. J. Anderson, som under sommaren förestått församlingen, afreste den 23 september till Rock Island för att åter upptaga sina studier vid seminariet därstädes. Efter hans afresa kommer någon af professorerna vid konferensläroverket i Coeur d'Alene att förestå församlingen tills vidare.

Fru pastorskau G. A. Anderson från La Conner har under en veckas tid gästade hos vänner och bekanta i församlingen. Besöket var synnerligen kärkommet, som församlingen ännu har i kär hägkomst sitt förra prästfolk.

Pastor J. Jespersen afflyttar i dagarna för att på allvar bosätta sig i Coeur d'Alene. Det är med saknad församlingen ser honom gå. Församlingens nuvarande skick bär vittnesbörd om att han under sin tjänstetid nedlagt mycken kraft och troget arbete för församlingens bästa. Näst Gud är församlingen sin förre lärare tack skyldig för den betryggade ställning den nu har. Låte Gud sin välsignelse hvila öfver denna sin församling.

* * *

Immanuel, Portland. Teol. stud. Olof Lundgren, som under sommaren förestått församlingen, afslutade sitt arbete söndagen den 1 september. Kvällen förut samlades en större skara af ungdomen och gaf honom en särskild uppvaktning och presenterade honom med en summa

af \$60 i kontant såsom erkänsla för hans trogna arbete under sommaren. Han frambar sin tacksamhet och lofvade att bevara i trogen hägkomst de angenäma minnen han erhållit från detta arbetsfält. Han afreste påföljande måndag för att efter några kortare besök hos vänner begifva sig till vår skola i Rock Island och fortsätta sina studier. Vi önska honom all lycka och framgång i framtiden.

Pastor Renhard, som under tre månaders tid haft tjänstledighet, är nu åter hemma igen. Han och hans familj ha befunnit sig väl ute på landet i Carlsborg.

Församlingen har i sommar afbetalt \$1,000 på sin kyrkoskuld och hoppas att innan årets slut kunna afbetala ännu något mera.

Församlingens organist, miss Hilda Carlson, har resignerat från sin befattning. Mr Emil Holt fyller vakansen tills vidare. Församlingen ser sig om efter en annan organist.

Mr och mrs Bäckström, som under ett år tjänat såsom kyrkoväktare, ha resignerat för att få sig hvila och frihet. De äro nu på besök i Salem, Ore. Mr Alfred Danielson har antagit sysslan på samma villkor som voro förut, nämligen \$75 om året och fri bostad.

* * *

Carlsborg, Ore. Söndagen den 1 september stiftades härstädes en sv. ev. luth. församling. Antalet kommunikanter var vid stiftelsen 21, och hela medlemsantalet 36. Augustana-synodens nyaste konstitutionsförslag antogs oförändradt. Till diakoner valdes N. P. Hult, J. P. Peterson och Andrew Johnson; till trustees Oscar N. Hult, J. G. Erikson och C. J. Berggren. Beslut fattades om inkorporation och att ingå till Columbia-konferensen med begäran om inträde vid nästa konferensmöte. De flesta af den nybildade församlingens medlemmar ha tillhört någon af våra församlingar i östern och äro vårt samfund starkt tillgifna. N. P. Hult har tjänat såsom diakon i Varna, Ill., och Swede Home, Nebr., i omkring 40 år och är en af vårt samfunds trognaste lekmän. Vi tro därför, att den lilla församlingen kommer att visa sig rätt lifskraftig redan från början och gå en ljus framtid till mötes. Samhället är ett nybildadt svenskt samhälle och resultatet af Oregon Swedish Colonization Companys arbete. Det är beläget endast

30 mil från Portland i hjärtat af det bördiga Clackamas county. Flera familjer väntas hit inom en snar framtid, och landet torde tagas i anspråk ganska fort. Under den tid pastor Renhard med familj vistats här, hafva gudstjänster hållits regelbundet hvarje söndag i mr Hults hem. Församlingen äger redan 10 acres vackert odladt land och \$560 till byggnadsfond för kyrka.

* * *

Augustana, Portland. Edith Nordeen, 361 Sellwood st., bjöd W. W. den 31 aug.; mrs J. A. Olson kvinnoföreningen den 12 sept. och miss Edith Olson Y. L. S. darsammastädes den 13 sept.

Kyrkans murar höja sig. Det går nu raskt undan. Söndags eftermiddag den 15 september lades hörnstenen af Portland-distriktets ordförande, pastor C. J. Renhard.

Pastorn fick vid en körolycka den 15 augusti sin vänstra arm afbruten vid skuldran. På grund häraf har han, ledsamt nog, ej kunnat tjänstgöra, och blir ej istånd därtill förrän omkring den 1 oktober. Diakonen J. P. Wistrand och Otto J. Peterson m. fl. ha hjälpts åt att leda gudstjänsterna. Pastorns familj var ock med i den svåra olyckan, men blott pastorn blef svårare skadad, och var det en särskild Guds skickelse, att det ej blef värre. Pröningen är därför lätt, lidandet ej så svårt, och tacksamheten till Gud stor. Hans öga vakar, och han bevarar så gärna för skada, farlighet och allt ondt.

* * *

Astoria, Ore. Församlingen har nyligen låtit måla prästhuset utvändigt och insätta elektrisk belysning. Kyrkan skulle också målas, men det blir väl icke förrän till våren. Sedan är kyrkoegendomen i allra bästa skick och är en heder för det svenska folket i Astoria.

Församlingens söndagsskolor hade en lyckad utflykt till Olney för ett par veckor sedan. Ångbåtarna Volga och Pilot förde picknick-skaran af både äldre och yngre uppåt den natursköna Young's River till bestämelseorten.

* * *

Troy, Idaho. Gemensam gudstjänst firades tillsammans med våra norska trosbröder söndagen den 11 augusti i den norska luth. kyrkan i staden. Under tiden för vår kyrkas tillbyggande och renoverande äro vi nämligen nödsakade att låna hus hos den norska församlingen.

Och nu hände det sig så, att deras nye lärare, pastor Ulfvestad, just höll sin inträdespredikan nämda söndag, då vi således hade glädjen vara med och höra ordet förkunnas af honom för första gången i vår stad, samt hälsa honom och hans fru välkomna till våra bygder. Församlingarna fingo äfven lyssna till en svensk predikan. Kyrkan var till trängsel fylld af åhörare, och stunden var ljuf i Guds helga bönningar. På eftermiddagen hölls gudstjänst i Dry Creek-skollhuset på missionsfältet 7 mil öster om Troy.

Gudstjänst hölls i Nora söndagen den 18 augusti, och kvinnoföreningen höll sitt månadsmöte darsammastädes den 5 sept. hos mrs Henry Oslund.

Kvinnoföreningen i Troy, till hvilken denna gång äfven hörde många män, höll sitt månadsmöte i pastorshuset den 12 september. Detta möte var väl besökt. Omkring 50 personer hade, trots regnet, infunnit sig, så att vi hade fullt hus.

Ungdomsföreningens organisationsmöte hölls på kvällen samma dato i pastorshuset. Äfven detta möte var väl besökt, då omkring 25 ungdomar, trots den regniga väderleken, kommit tillstädes. Vi hoppas tid efter annan få meddela intressanta nyheter om denna förening och dess verksamhet. Några af vår ungdom hafva för afsikt att under den ingångna skolterminen besöka vår konferensskola i Coeur d'Alene.

* * *

Seattle. Vår svenska sommarskola har i år varit större än något föregående år. Mellan 40 och 50 barn voro inskrifna. Barnen och föräldrarna till tack och heder kau jag säga, att öfver det hela taget ha barnen kommit till skolan icke en och två dagar i veckan, utan fem dagar hvarje vecka. Många af dem hade vid skolans slut ej en enda frånvarandebock. Vi äro på det hjärtligaste tacksamma till fröken Ada Anderson, som så troget hjälpt till med undervisningen. Intresset för vårt kära svenska språk är visst icke dödt. Det visar sig till och med, att en del af barnen börja uppskatta och värdera vårt kraftiga och klingande språk. Ja, "Klinga du kraftiga, ljufva och rena språk med din malmklang i tal och i sång."

Afskedsfest. Vid Dorkas-mötet fredagskvällen den 23 augusti hade vi glädjen vara med för att på ett så passande sätt som möjligt få

lyckönska och för en tid säga farväl till tre af församlingens präktiga unga män, som då stodo färdiga att begifva sig i väg till Augustana College. Både gamla och unga hade samlats i kyrkans undervåning. Det kändes liksom då en son eller dotter lämnar hemmet. Hela familjen samlas ju då för att på ett särskildt sätt få bevisa den bortgående någon vänlighet. Så ock här. Församlingen sökte att både i ord och handling säga ett hjärtligt tack till de tre unga männen för deras trogna arbete inom församlingen samt lyckönska dem i deras skolarbete. Vi sakna dem nu vid våra gudstjänster, i söndagsskolan, i sängkören och icke minst i ungdomsföreningen. Jag undrar ej på att några i vår ungdomsförening yttrade, att vi ej kunde släppa dem. "De få icke gå". Fränsedt denna tillfälliga känsla, som är berättigad, ja, äfven bör värderas, är dock ungdomsföreningen såväl som församlingen glad öfver att nu ha *tre* vid vårt läroverk att där, om så är Guds vilja, utbildas för att ännu bättre kunna arbeta i Herrens vingård. Det gladdde oss att höra dem säga, att de kände sig odugliga och ovärdiga att ens försöka börja den bana, som de nu stodo färdiga att börja. Det är efter allt de, som känna sig ringa och små, som Herren kan få använda till största välsignelsen i sitt rike. Guds rika välsignelse öfver våra bröder vid skolan!

Sker ingen särskild ändring, så får församlingen här äfven en representant vid vår skola i Coeur d'Alene, nämligen miss Ada Anderson, som förliden år studerade vid norskarnas skola nära Tacoma. Vi tillönska henne lycka och framgång i sin sträfvan att rusta sig för att bättre kunna tjäna Herren. Ungdomsåren passa så väl för Herren. Vi, som äro unga, skola därför aldrig ängra på om vi hörsammat Jesu röst, då han tidigt på morgonen gick ut för att lega arbetare.

Dr J. Telleen predikade för oss på söndags förmiddag den 18 aug. Under deras korta vistelse ibland oss gästade dr och fru Telleen i konsul Chilbergs vackra och trefliga hem.

För de ovanligt stora kollekt, som upptogs söndagen den 18 aug. på förmiddagen för missionen i Ballard, på kvällen för en sjuk broder, säga vi härmed ett hjärtligt tack till församlingen och vänner, som bidrogo så villigt.

Tisdagskvällen den 10 september talade stud. Trued på ett gediget och öfverbevisande sätt öfver ämnet: "Själens värde". Trued, som under sommaren varit i Vancouver, var nämligen på resa till skolan igen, där han under kommande år ämnar fullborda sina studier. Vi önska honom och alla ett framgångsrikt år vid vår kära lärdomshärd.

* * *

Everett. Redovisning. Gåfvor inkomna till församlingens i Everett kyrkoskuld från församlingen i La Conner, Wash., som med tacksamhet erkännas:

G. A. Johnson.....	\$ 5.00
J. A. Lund.....	5.00
Carl Leaf.....	5.00
Gust Wersen.....	10.00
Carl Johnson.....	1.00
Swan Olson.....	1.00
Fred Anderson.....	5.00
Miss Tilda Anderson.....	1.00
E. M. Anderson.....	4.00
N. P. Swanson.....	2.00
Miss Emma Anderson.....	1.00
C. J. Johnson.....	5.00
Mrs Guilla Polson.....	20.00
Chas. Tollber.....	5.00
Kollekt i församlingen.....	1.55
Kollekt i Skagit.....	5.10

Summa \$76.65

V. N. THOREN.

* * *

Moscow-pastoratet. Församlingen har under den gångna månaden ökat med fyra kommunikanter och fyra barn.

Kvinnoföreningen har hållit tvenne väl besökta möten. Mrs Victor Peterson bjöd föreningen den 28 augusti och mrs Allen Ramstedt den 18 september. Inkomsten blef närmare \$6 vid hvartera tillfälle. Föreningen möter hos mrs Gottfrid Lundqvist den 9 dennes.

Willing Workers möter så regelbundet som möjligt hvarannan vecka, för det mesta i prästhuset. Senaste mötet hölls därstädes den 7 september.

Mr och mrs C. J. Larson, som några år bott i Spokane, hafva nu återvänt till Moscow. Välkomna!

Söndagen den 22 september var en särdeles minnesvärd högtidsdag för vår församling i Moscow. De små flickornas förening, Willing Workers, har under något mer än ett års tid flitigt arbetat för anskaffande af en altartafla. För någon tid sedan beställdes en dylik hos prof. O. Grafström i Rock Island. Den har nu uppsatts på vederbörlig plats öfver altaret, och sagda söndag blef den högtidligen aftäckt. Hög-

tiden började kl. half 11 med psalmsång, bibelläsning och bön, hvarefter pastorn höll ett kort tal, vid vars slut täcket föll och församlingen fick skåda artistens sköna framställning af *Kristus i Gethsemane*. Till programmet hörde ock sång af en flickkör, församlingskören, pastor Hawkins och pastorskan, samt en deklamation af en af flickorna. Må nu denna vår altartafla på sitt tysta sätt predika om hvad Jesus gjort för oss, att många därigenom må dragas till Frälsaren. Omedelbart efter aftäckningen firades Herrens heliga nattvard, därvid pastor S. D. Hawkins höll skrifttalet.

Altartaflans storlek är 8 fot bred och 11 fot hög.

På eftermiddagen reste båda prästfamiljerna ut till vår lilla Cordelia-församling, där gudstjänst hölls kl. 3. Pastor Hawkins predikade. Vi tacka hjärtligen pastorsfamiljen från Troy för det kära besöket, och honom för hans beredvilliga deltagande i gudstjänsterna med predikan och sång.

* * *

Coeur d'Alene College. Ett jättesteg framåt hade vårt svenska läroverk i Coeur d'Alene tagit, då det förliden måndag — den 16 sept. — började sitt andra läsåre. Från en ringa begynnelse, utan egen lokal, med ett fåtal lärare, har skolan under en kort tidsrymd växt till en lärdomanstalt af stor betydelse — isynnerhet för svenskarna i nordvästern — och kunde vid detta tillfälle mottaga den kunskapssökande ungdomen under eget tak, i en ljus, rymlig byggnad på öfver 30 rum. I sanning, man kan ej annat än undra öfver det myckna arbete, som utförts på så kort tid.

Det regelbundna skolarbetet upptogs redan på tisdagen, efter morgonbönen, till hvilken lärjungarnas anhöriga voro inbjudna. Läroverkets aktade och nitiske rektor, pastor J. Jespersen, riktade därvidlag några tänkvärda ord till de församlade och demonstrerade på ett särdeles åskådligt sätt vikten af att lägga en solid grundval för studierna.

För denna gång medhinnas vi endast dessa korta rader om öppnandet. Vi skola dock i följande nummer af denna tidning gifva en utförlig framställning om svenskarnas förnämsta läroverk i nordvästern och följa dess arbete med det intresse, som dess höga mål är värdt.

TR. H.—X.

Columbia,

officiellt organ för Columbia-konferensen, utgifves den 1:sta i hvarje månad af Augustana Book Concern, Rock Island, Ill.

Redaktör:

Pastor N. J. W. NELSON,

823 East 5th St.,

MOSCOW, - - - IDAHO

Medredaktörer:

Pastor B. S. Nyström och

Pastor G. A. Anderson, D. D.

PRENUMERATIONSPRIS:

För helt år i förskott.....50 cents.
För helt år till Sverige .....65 "

Columbia.

VOL. VIII. No 10.

October 1, 1907.

Published monthly by
Augustana Book Concern,
Rock Island, Ill.

Price
50 cents a year.

Entered at Rock Island Post Office as second class mail matter.

OBSERVERA!

Datot å adresslappen utvisar, till hvilken tid tidningen är betald.

Då prenumeration insändes, framflyttas datot å adresslappen, hvilket utgör vårt kvitto.

Sker något misstag, så underrätta oss. Likaså om tidningen icke kommer regelbundet.

Tycker ni om tidningen, så tala om det för er granne och bed honom prenumerera.

KONFERENSENS ÄMBETSMÄN.

Pastor N. J. W. Nelson, ordförande,

823 E. 5th st., Moscow, Idaho.

Pastor C. E. Frisk, vice ordförande,

811 So. 8th st., Tacoma, Wash.

Pastor Gustaf E. Rydquist, sekreterare,

1717 Franklin ave., Astoria, Oregon.

Pastor Carl J. Renhard, kassör,

150 N. 19th st., Portland, Oregon.

Vi läste nyligen i *Augustana* om ett missionsmöte någonstans i Kansas, vid hvilket möte en diskussion om sjunde bönen urartade till en diskussion om "gamla och unga präster". Det ser icke ut att gå stort bättre med diskussionen i denna tidning om salighetsfrågans sällsynta förekomst bland vårt folk! Man skrifver rätt mycket om att prästerna skulle vara orsak till det öfverklagade onda. För vår ringa del tro vi dem hafva mycket liten del i den skuld man vill vältra på dem. Att medlemmar ur deras egen krets lägga skulden på dem, är ju i och för sig ett godt tecken, ty det vittnar om att de känna och erkänna sina brister. Men hvad tjänar det till att utbasuna sina egna fel för allmänheten? Det är nog många andra, som veta att framhålla prästernas verkliga, skenbara, tänkta eller diktade synder, utau att de själfva skola behöfva göra det och därmed gifva sina belackare vatten på kvarnen. Känner man sig komma till korta i sin oändligen viktiga och ansvarsfulla kallelse, så hjälps saken allra bäst genom att inför Gud

klaga sin nöd, bekänna sin synd och brist och anropa honom om nödig nåd, kraft och visdom till mera fruktbärande verksamhet i hans tjänst. Nej, orsaken till det onda ligger nog väsentligen i andra förhållanden. Vi hoppas, att bröderna ännu grundligare öfverväga saken och gifva oss än mera ingående och belysande svar på den lifsviktiga frågan.

—o—
"Ändamålet helgar medlen" är en jesuitisk regel, som kan gälla för dem och deras meningsfränder, men att den icke håller stånd inför Guds ord borde hvarje upplyst kristen kunna inse. Och dock får man allt som oftast göra erfarenheter, som vittna om motsatsen. Välmenande kristna kunna underfundom i trångmål helt oskyldigt söka skydd bakom den farliga regeln. Vi påstå icke, att de göra det uppsåtligt. Om man i tal eller skrift ger uttryck åt något, som innebär ett förklenande af nästan och som kärlekslagen förbjuder, och sedan begagnar detta för att rättfärdiga en handling, som eljes vore förkastlig, så är det uppenbart, att den nämnda jesuitiska regeln stått en väl till tjänst! Emot sådant må vi som kristna taga oss nogsamt till vara. Själafinden har många sätt och medel, hvarigenom han söker fänga oss i sina garn. "Räds att frestarn lägger svaran, där du minst förmodar faran. Sådant är hans sed. Vaka, själ, och bed."

—o—
Bland de många kyrkliga meddelandena i detta nummer nämnes om tvenne nya församlingars stiftande: en i Anacortes, Wash., och en i Carlsborg, Ore. Förut har meddelats om den församling pastor Fihn stiftade i Mabel Lake, B. C. Detta är uppmuntrande nyheter, ty det vittnar om att verksamheten går framåt. Som vi förstå, ämna tre församlingar begära inträde i konferensen vid nästa årsmöte.

—o—
Det är nu fastställt, att konferensens allmänna missionsmöte i Tacoma skall hållas den 15—20 i denna månad. Predikantlistan för mötet finnes på annat ställe i tidningen, likaså teser för diskussionen. Låt oss göra oss väl förtrogna med ämnet, så att vi icke komma oförberedda till mötet. I sammanhang med detta möte får församlingen i Tacoma 25års-festi, och församlingens i So. Tacoma kyrka kommer att invigas. Blifve mötet till rik uppbyggelse för deltagare och församlingar!

Redovisning.

Rapport öfver inkomster till konferenskassören från den 11 april till den 12 september detta år.

För konferensens mission:

Kollekter inom synoden.....	\$155.30
Insamling genom COLUMBIA	150.31
Westdala, Troy.....	25.00
Sion, Moscow.....	20.00
Bethsaida, La Conner.....	47.10
Coos Bay, Marshfield.....	21.20
Sion, Everett.....	39.20
Valby, Gooseberry.....	2.50
Första Luth., Astoria.....	1.15
Immanuel, Portland.....	41.05
Augustana, Portland.....	7.05
Saron, Gresham.....	27.00
Bethlehem, Mist.....	31.00
Bethania, Kent.....	3.00
Bellingham.....	7.15
Clearbrook.....	5.50
Ferndale.....	1.15
Pastor B. S. Nyström.....	50.00
Mrs Alsin, Madrid, Iowa...	5.00
Dr E. Norelius.....	1.00
Genom lån af J. Johnson..	300.00
Första Luth., Vancouver, B.C.	21.15

\$971.11

För konferensens kassa:

Gethsemane, Seattle.....	\$11.78
Sion, Moscow.....	4.45
Cordelia, Lenville.....	1.30
Westdala, Troy.....	2.00

\$19.53

För hednamissionen:

Bethlehem, Mist.....	\$ 10.00
Gethsemane, Seattle.....	66.35
Saron, Gresham.....	27.00
Valby, Gooseberry.....	1.90

\$105.25

För Understöds-kassan:

Cordelia, Lenville.....	\$ 2.00
Sion, Moscow.....	3.31
Westdala, Troy.....	4.90
Coos Bay, Marshfield.....	2.50

\$12.71

Professur i kyrkohist. vid Aug. Coll.:

Immanuel, Portland.....	\$ 9.81
Bethsaida, La Conner.....	5.00

\$14.81

Immigrant-hemmet i Boston:

Gethsemane, Seattle.....	\$ 13.35
Första, Tacoma.....	6.71

\$20.06

Diakonissanställen i Omaha:

Immanuel, Portland.....	\$ 4.60
Coos Bay, Marshfield.....	3.00
Valby, Gooseberry.....	2.75

\$10.35

Synodens mission:

Coos Bay, Marshfield.....	\$ 1.75
---------------------------	---------

För kyrkobygge i Carlsborg:

Från Swedehome, Nebr.....	\$ 21.00
---------------------------	----------

Summa inkomster \$1,182.57

Portland, Ore., den 12 sept. 1907.

CARL J. RENHARD, kassör.

Kyrkliga nyheter.

Tacoma. Dödsfall. Mrs Alma Maria Johnson, född Boman, afled stilla och fridfullt i familjens hem å Anderson Island den 18 augusti, efter att ha varit sjuk nära fjorton veckor. Hon föddes den 27 april 1864 i Åland, Finland; ankom till Amerika 1887 och bodde här i Tacoma med sina föräldrar och syskon till dess hon den 19 december 1891 förenades i äktenskap med hennes nu sörjande make, John Johnson. År 1897 flyttade de till Anderson Island och ägnade sig åt att bereda sig ett hem på egen täppa, uti hvilket de gjort uppmuntrande framsteg, fast det varit förenadt med mycket hårdt arbete och umbäranden att börja med. Deras äktenskap välsignades med fyra barn: Alida Maria, Johannes Oscar, Ruth Alice Emelia och Rudolf August Teodor, hvilka nu tillsammans med maken, John Johnson, hennes föräldrar, tvenne systrar och fyra bröder samt många släktingar och vänner djupt sörja och sakna henne. Begrafningen ägde rum den 21 augusti å Anderson Island från hemmet vid tolf-tiden. Jordfästningen förrättades å den af pastor P. Carlson invigda grafgården på ön. Många vänner och bekanta från staden och från de båda öarna Anderson och McNeil hade infunnit sig till den högtidliga och stilla begrafningen. Pastor M. A. Nordström läste några verser ur Ebreerbrevet och ledde i bön, sedan sv. ps. 452 sjungits. Därefter upplästes personalier af pastor C. E. Frisk, som satt till öfverskrift för desamma dessa ord: "Hon var att räkna bland kvinnor, som följt och tjänat Herren". Hon hade alltid älskat Kristi församling och varit en trogen och verksam medlem där samt skickat sig som en trogen maka och moder såväl som dotter och syster och vännina. Hon hade fört en god umgängelse på hvarje ort hon vistats. Efter bön af pastor Frisk, anträdde likfärden genom den resliga furuskogen till grafgården, belägen en mil från sorgeluset. Sedan en engelsk sång sjungits, höll pastor Frisk liktal på engelska språket, och pastor Nordström talade på svenska. Efter afsjungandet af sv. ps. 499: 6, gafs tillfälle för dem, som mött likfärden vid grafven, att se den aflidnas ansikte. Därefter nedsänktes kistan i grafven och pastor Frisk invigde stofthyddan till den sista

hvilan. Det var en sorgens, men ock en tröstens sammankomst. Mrs Johnson var vid sin död 43 år, 3 månader och 21 dagar gammal.

Under min vistelse i östern inträffade ock ett dödsfall i vår lilla Sunne-församling. Det var en af mr och mrs Kammens döttrar, Klara, född den 26 okt. 1887. Hon konfirmerades den 21 sept. 1902 i Sunne-församlingens kyrka, en af medlemmarna af den första klassen nattvardsbarn i församlingen. Hon angreps för något öfver ett år sedan af den dödliga sjukdomen lungsof. Hennes krafter aftogo märkbart, oaktadt alla försök som gjordes att öfvervinna sjukdomen. Mot slutet blef hon angelägen om att äga viss-het om syndernas förlåtelse och ett fast hopp om evigt lif. Omsider kom det därhän, att hon i Kristus Jesus fann huggnad mot döden och åstundan att vara nära Kristus. Hon afled stilla i familjekretsen den 21 juni, djupt sörjd och saknad af föräldrarna, Hans och Inga Kammen, syskonen Emma, Minnie, Alice och Adolf, förutom andra nära släktingar och många vänner. Begrafningen ägde rum på McNeil-öns grafgård den 21 juni. Pastor L. O. Lindh förrättade jordfästningen.

Tabitha-föreningen hade en mycket angenäm och lyckosam människensufflykt med ångaren Vashon från Tacoma till Manzanita och retur. Musikkåren och kören presterade under prof. A. Hedberg förmöjande och god musik och sång, och mr och mrs P. J. Johnson, som

hafva vid sidan af kontraktören Erikson ett treffligt och ändamålsenligt sommarhem i Manzanita, undfagnade med kaffe och dopp.

Föreningen höll nyligen ett möte i mr och mrs John Johnsons nya, präktiga hem, därvid deras dotterbarn, mr och mrs C. O. Lynns son, döptes och erhöll namnet Clarence Nathan. Mötet fick genom den heliga handlingen en högtidlig prägel. Det var väl besökt och treffligt. Sitt senaste möte höll föreningen i mr och mrs P. Löfs hem den 20 sept.

Vår ungdomsförening har inbjudit ungdomsföreningen i Seattle till gemensamt möte i vår kyrka lördagsaftonen den 28 sept. och söndagen den 29 sept., hvilken inbjudning antagits. Man väntar sig mycken glädje och nytta af detta festliga möte, det första i sitt slag mellan föreningarna.

(Anm. Det insända långa programmet gömma vi till nästa gång, då vi ock torde få motse redogörelse öfver mötet. Red.)

Ingen lärobok inom den kristna kyrkan har haft en sådan utbredning som Luthers lilla katekes. Ingen har heller författats af en för kyrkan så betydelsefull personlighet. Den har haft en ofantlig betydelse för den kristna bildningen och torde ej kunna ersättas med något bättre. Ropet mot "katekesplugget" af sådana, som vilja ha bort kristendomen både från skolan och från lifvet, bör ej förvillan någon, som har omsorg om sina barns eviga väl.

THE COEUR D'ALENE COLLEGE COEUR D'ALENE, IDAHO

Columbia-konferensens Läroverk börjar sitt 2:dra läs-år den 16 september 1907. Grundlig och tidsenlig undervisning meddelas af skickliga lärare i alla ämnen, som tillhöra följande fullständiga afdelningar:

ACADEMIC DEPARTMENT
BUSINESS COLLEGE
CONSERVATORY OF MUSIC

För vidare upplysningar tillskrif läroverkets president

J. JESPERSON,
COEUR D'ALENE, IDAHO.

Pastorala förrättningar.

VIQDA.

Af pastor V. N. Thoren den 7 sept.: John F. Jacobson och Johanna Stooe, båda från Everett.

Af pastor B. F. Bengtson den 22 juni: Anders Wilhelm Högquist och Brita Hanna Stone;

samma dag: Herman Hill och Adele Stone, från Marshfield, Ore.

Af pastor Carl A. Tolin den 28 aug.: J. Agaton Nolin och Anna Nelson, båda från Portland.

Af pastor G. E. Rydquist den 7 aug.: Mark Julius Johnson och Ethel May Larson;

den 21 aug.: David E. Flink och Augusta Swenson, båda från Portland;

den 29 aug.: Axel O. Palmer och Cecilia Berman.

Af pastor Carl J. Renhard den 10 sept.: Charles Anderson och Mrs Jennie White, Portland.

DÖPNA.

Af pastor B. F. Bengtson den 16 juni: Ines Johanna, dotter till mr och Mrs Alfred Lundström, North Bend, Or.;

samma dag: Ellen Lovisa, dotter till mr och Mrs Herman Reiher, North Bend, Or.;

den 11 juli: Edith Elisabeth, dotter till mr och Mrs Victor Fredrikson, So. Inlet, Or.;

den 15 juli: Norman Gilbert och Alice Myrial, barn till mr och Mrs John Jackson, North Bend, Or.;

den 28 juli: Sigrid Wilhelmina och Elin Lovisa, döttrar till mr och Mrs Charley Sandin, North Bend, Or.;

den 30 juli: Johanna Maria, dotter till mr och Mrs Roos Hanson, Marshfield, Or.;

den 31 juli: Ina Esther, Mats Alexander och Jennie Maria, barn till mr och Mrs Alexander Riesen, Ten Mile, Or.;

den 22 aug.: Melvin Alexander, son till mr och Mrs Alexander Johnson, Marshfield, Or.;

den 25 aug.: Karl Johan Berndt, son till mr och Mrs Justus Salin, North Bend, Or.;

samma dag: Stella Elisabeth, dotter till mr och Mrs Mats Klockas, North Bend, Or.;

samma dag: Tore Bernhard Alexander, son till mr och Mrs Jakob Anderson, North Bend, Or.

Af pastor N. J. W. Nelson den 19 aug.: Harry Reynold och Andrew Fredrik, respektive 9 och 6 år gamla, söner till mr och Mrs Andrew Larson. (Fadern död sedan mer än sex år sedan).

Af pastor Carl A. Tolin den 10 aug.: Ethel Elisabeth, dotter till mr och Mrs August Carlson, Stella, Wash.;

samma dag: å Good Samaritan Hospital: Elmer Arche, son till mr och Mrs Peter Malston;

den 11 aug.: Carin Adelaide, dotter till mr och Mrs Carl Swanson, Portland;

den 18 aug.: Blanche Charlott, dotter till mr och Mrs Louis Johnson, Portland.

Af pastor G. E. Rydquist den 6 juli: Gladies Pauline och Gertrude Catharine, döttrar till mr och Mrs Olof Rahm, Deep River, Wash.;

den 7 juli: Ruth Viola Maria, dotter till mr och Mrs John Olin;

den 11 aug.: Anna Julia, dotter till mr och Mrs Frank Nylander;

den 29 aug.: Bertha Cecilia, dotter till mr och Mrs Carl Nordin;

den 1 sept.: Clyde Herman, son till mr och Mrs John W. Enberg;

den 3 sept.: Sidney Francis Meryl, son till mr och Mrs Anton Josephson;

samma dag: Signey Irene, dotter till mr och Mrs Conrad Abrahamson;

den 8 sept.: Edith Lenore Augusta, dotter till mr och Mrs Carl Moberg.

Af pastor B. S. Nyström vid Morgan, Ore., den 30 juni: Paul Franklin, son till mr och Mrs O. E. Lindström;

den 4 juli vid Eight Mile, Ore.: Edwin Elmer och Hazel Edith, barn till mr och Mrs Samuel E. Esteb;

den 18 aug. vid Gresham, Ore.: Harvey Curtis, son till mr och Mrs A. W. Anderson.

Af pastor Carl J. Renhard den 1 sept.: Ernst Axel, son till mr och Mrs Carl J. Berggren, Colton, Ore.;

den 8 sept.: Herbert Gustaf Adolf, son till mr och Mrs August Sjöström, Wilhelmina, Ore.;

samma dag: Samuel Arthur, son till mr och Mrs Nels Lundmark, Portland;

samma dag: Astrid Mabel Cecilia, dotter till mr och Mrs Leander Johnson, Portland.

JORDFÄSTADE.

Af pastor B. F. Bengtson den 7 aug.: Eddie Alexander, yngsta barnet till mr och Mrs Albert Anderson.

Af pastor B. S. Nyström den 30 juni: ett barn tillhörigt mr och Mrs Harry Almqvist, Brush Prairie, Wash.

Herren har satt dig att tjäna.

Vi ha nog litet hvar innerligt önskat: "Ack, om jag visste på hvad sätt jag kunde göra godt och tjäna Herren." Känner du igen detta? Min vän, då vi tänka därpå, äro vi ej ringa, tröga och försunliga, då det gäller att tjäna vår Frälsare? Jesus skjuter ej bort oss; lät oss fly till honom med ett uppriktigt hjärta och säga: "Jag vill tjäna dig, lär mig och undervisa mig du." Säkert hjälper han oss, det har du nog erfarit, då du med en ringa tjänst bevisat en vänlighet och känt dig glad att du gjorde det. Kanske du ej förstod hvad det innebar, men Gud som ser till hjärtat ger lön och det rikligt, ty det var honom du tjänade. Då vi ha olika verksamhetsfält kunna många säga: ja, hvad skall jag göra? Jag hinna ej. En annan: Jag har ej tillfälle. Hvar helst du är, man eller kvinna, tillfälle att verka för Herren finnes alltid i din väg, om du blott ger akt därpå. Försumma ej dessa så dyra ögonblick, vare sig för din eller någon broders eller systers räkning. Mången har genom en vaken kristens tillvaratagande af tillfället blifvit räddad i sista stunden. Är du i ett hem, tänk hvad mycket du kan uträtta. Arbetar du bland många kamrater, som kanske låna dig, var frimodig och visa hvem du tjänar. Tillhör du en kyrka, verka för henne och försök att draga många dit.

Kärlek och vänlighet kunna vi aldrig dela för mycket med oss af, ty vi ha alla behof däraf, och vilja vi vinna någon för Herren, måste det ske genom kärlek. Gud är kärlek. Ett stort fält för tjänande är i sanning bland de sjuka; där kunna vi alla hjälpas åt. Har du vid sjukdom själf erfarit, hur det gläder och uppmuntrar, att någon kommer och hör efter hur man mår? Medföra de då något som blommor t. ex., så blir intrycket af den bevisade vänligheten djupare. Det kännas så godt för den sjuke. Uteblif då ej, om du hör att någon är sjuk, i hem eller på sjukhus, känd eller okänd, man eller kvinna, du kan med ditt besök vinna en själ för Herren, i ditt tjänande bli en missionär. Vi behöfva aldrig, en enda af oss, skämmas att vara tjänare. Se på Jesus t. ex. då han tvädde sina lärjungars fötter.

Genom att tjäna Herren blifva vi mera förenade med hvarandra med kärlekens band och med förenade krafter kunna vi uträtta mycket

bland dem, som ännu ej velat erkänna och frågande säga: Jag kan ej tjäna Herren. Du kan det, om du vill och beder Jesus om hjälp.

Till sist endast något om hur jag efter min omkring två års vistelse här har funnit det i detta stora land. Seattle är den enda plats jag känner till, men likväl har jag fått det allra bästa intryck om Amerika, och ännu mer då jag lärt känna de kyrkliga förhållandena inom sv. luth. kyrkan. Jag måste erkänna, att jag tycker ni ha det mycket bättre här än i Sverige. Det gör en främling godt att i en församling se en sådan sammanslutning. För min del har det gjort godt och nu vill jag tänka högt. Jag tycker att hvarje församling, som så håller ihop, godt kan liknas vid en ring, som är ihopsatt af börens länkar. Är det ej en stor nåd för oss kristna, äldre och yngre, att vi få slutas till denna ring och hjälpa hvarandra att tjäna Herren? — Du, som ej ännu lämnat ditt hjärta åt Herren, uppskjut ej. "De som bittida söka mig, de skola ock finna mig." Tänk på din Skapare i din ungdoms dagar. Höga Vis. 12: 1.

Allt detta arbetande för ungdomen inom kyrkan, hvad mycket godt det utträtt; jag skulle önska att det vore på samma sätt i våra församlingar i Sverige; äfvenså dessa dyrbara bönemöten och söndagsskolor, där ock de små barnen få lära att tjäna Jesus.

Må de, som ännu vandra borta från Herren, genom de kristnas exempel att tjäna alla bli väckta ifrån sin syndiga väg och lämna sina hjärtan till Gud, längtaunde efter den nåd och kärlek, som endast han gifver. Må det bli en allmän väckelse att vilja tjäna vår Frälsare, och skonringen blifva stor. Ingen går att tjäna Herren, som ej blir riktigt lönad, om ej här i tiden, så blir det när vi komma till det himmelska hemmet. Es. 65. Låt oss alla mötas vid nådastolen, i tron bedjande med och för hvarandra. Vi äro alla i behof af hvarandras förböner. Herren hjälpe oss och vare med oss alla.
S. A. C. L.

Några afskedsord till Vancouver och New West Minster.

Det var med ledsnad jag fick taga farväl af vännerna i Vancouver och New Westminster. Det kännes smärtsamt att tänka på att de skola vara utan herde, ty där är ett folk,

PROGRAM

för det allmänna missionsmötet i Tacoma, Wash.,
den 15—20 oktober 1907.

TISDAGEN DEN 15.

Kl. 8 e. m. Högmässogudstjänst och predikan af ordföranden.

ONSDAGEN DEN 16.

Kl. 9 f. m. Pastoralkonferens och teologisk diskussion. Inledande föredrag af pastor S. D. Hawkins.

Kl. 2 e. m. Allmän diskussion inledd af pastor C. A. Tolin. Ämne: Gifves det större anledning uti den nutida församlingen till fröjd än sorg, till tack än klagan?

Kl. 8 e. m. Kyrkoinvigning i South Tacoma. Predikan af ordföranden och pastor Martin L. Larson.

TORSDAGEN DEN 17.

Kl. 9 f. m. Fortsättning af pastoralkonferensen.

Kl. 2 e. m. Tal till kvinnoföreningarna:

Pastor H. Lind: Apg. 9: 36, Tabitha eller Dorkas (barmhertighetsverksamheten);

Pastor B. S. Nyström: Rom. 16, kvinnor i församlingens tjänst;

Hälsningar från de öfriga pastorerna.

Kl. 7:30 e. m. Festprogram. Tal af dr G. A. Anderson.

Tal af pastor L. O. Lindh.

Lyskönskuingar af de öfriga pastorerna.

FREDAGEN DEN 18.

Kl. 10 f. m. Gudstjänst i Sunne: Predikan af pastorerna H. Lind och C. J. Renhard samt 5-minuters tal af öfriga pastorer.

Kl. 2:30 e. m. Fortsättning af diskussionen i kyrkan i Tacoma.

Kl. 7:30 e. m. Ungdomstal eller predikningar af pastorerna J. Jespersen, Ords. 24: 14, och G. E. Rydquist, 2 Tim. 1: 14. (Eng.)

LÖRDAGEN DEN 19.

Kl. 10 f. m. Tal till söndagsskolbarnen af alla pastorerna.

Kl. 2 e. m. Afslutning af allmänna diskussionen.

Kl. 7:30 e. m. Predikan af pastorerna V. N. Thoren, Ps. 122: 1, och S. D. Hawkins, Joh. 15: 16.

SÖNDAGEN DEN 20.

Kl. 10:15 f. m. Högmässa och nattvardsgång.

Skriftetal af pastor B. F. Bengtson.

Predikan af pastor C. J. Renhard.

Kl. 3 e. m. Högtidsprogram (hufvudsakligen musikaliskt).

Kl. 7:30 e. m. Predikan af pastorerna Martin L. Larson, Matt. 16: 16—18, och C. A. Tolin, Ef. 6: 10—18.

Fredagsafton den 18, pred. i So. Tacoma af pastor B. F. Bengtson, Luk. 19: 10, och stud. O. R. Karlström, 5 Mos. 4: 29.

Lördagsafton den 19, pred. i So. Tacoma af pastorerna B. S. Nyström, Ef. 5: 8—13, och V. N. Thoren, ? ? : 11: 1.

Söndagsafton den 20, predikan af pastorerna H. Lind, Jak. 1: 22, och G. E. Rydquist, Gal. 6: 9.

som behöfver att med kärlek fostras för Guds rike. Mot mig visade de sin tacksamhet genom verklig aktning och stor frikostighet. Utom det att vara välkommen i deras hem, bemött med kärlek och vänlighet här och där, samlade folket på förra platsen, före min afresa, till min stora öfverraskning en summa af \$95. De i Westminster gifvo mig något öfver \$26. Det var icke blott församlingsmedlemmar, som deltog i detta, utan en mängd andra, som flitigt kommit med till gudstjänster och möten. På det hjärtligaste vill jag upprepa mitt tack för dessa gifvor.

Folket på dessa platser äro icke

rädda för arbete och uppoffring, det har jag funnit ut. Om en verksamhet skall lyckas och gå framåt, beror det på denna folkets villighet att hjälpa till, själfva göra sådant arbete, som eljes skulle fordra dryga utgifter. En snickare eller målare kan ofta taga ledningen och mycket arbete kan göras, som skulle kosta mycket. Så med städning, rengöring och reparering. Så med sociala tillställningar. Huru svårt och ledsamt, då ingen vill hjälpa till, utan bara klandra; icke göra något utan man får full betalning. Då äro alla gängjärn rostiga, alla dörrar knarra, församlingen sättes i skuld och allt går tillbaka. Huru

raskt, däremot, går icke allt framåt, då alla lägga hand till verket, inte uppblomma och "kvitta" vid en liten anmärkning eller vid uteblifvandet af någon erkänsla, som de borde haft, utan ha öfverseende och ett förlåtande sinnelag. Hafven tack, kära vänner i Vancouver och New Westminster, för god samverkan.

Den lilla kvinnoföreningen i New Westminster lyckades på sin försäljning samla omkring \$125. Det var bra gjordt. Det är en god uppmuntran till fortsatt arbete och nya ansträngningar. Vancouver har icke ännu haft sin försäljning, men jag vet på förhand, att de komma icke att spara någon möda för att den skall blifva lyckad.

Ett tack och farväl vill jag äfven säga till Tacoma-distriktets pastorer. Jag är innerligt glad, att jag fick göra deras bekantskap. Det har varit ett nöje för mig att vara med på missionsmötena och ätnjuta deras broderliga umgänge. Jag värderar det mycket högt. Gud välsigne edert arbete att taga vara på den myekna skörden på västkustens stora missionsfält.

En hjärtlig hälsning och farväl till alla.

Skrifvet på vägen mellan Seattle och Portland den 11 sept. 1907.

Vänligen,

ALFRED TRUED.

Teser.

till ledning för diskussionen vid allmänna missionsmötet den 15—20 dennes.

AF C. A. TOLIN.

Ämne: *Gifves del större anledning uti den nutida församlingen till fröjd än sorg, till tack än klagan?*

Inledning. Glädje och tack, sorg och suckan ingå i den enskilde kristnes lif, så ock i församlingens och det under hvarje tid. Somliga tider är glädjen öfvervägande, andra tider sorg och suckan. Vi inskränka oss till ett förr och ett nu i våra församlingar. Ringa var början, mycken sorg, suckan och äfven klagan, men ock tack. Huru är det nu?

I. Hvaröfver hafva vi anledning att i vår nutida församling fröjdas och tacka, eller att sörja och klaga? Svaret ha vi att finna: A) dels vid betraktandet af församlingens yttre omständigheter och verksamhet och B) dels i det inre lifvet.

A) Vid betraktandet af den yttre verksamheten ha vi orsak a) *all vara glada öfver:*

1. Framgång i arbetet (i allmänhet);
2. föga eller inga lärostrider;
3. vackra kyrkor, stora och sköna tempel, kyrkligt ordnade;
4. flitigt predikande af Guds ord;
5. ifrig verksamhet — skol-, barnhärtighets- och missionsverksamhet;

6. flitiga tempelbesök, stora församlingar, många åhörare, äfven ungdom och barn, uppmärksamhet och stillhet vid ordets hörande;

b) *All sörja öfver:*

1. framgången ej så stor som den kunde och borde vara;
2. att lugn i lärofrågor ofta är likgiltighet för frälsningssanningen;
3. att mången fäster sig mera vid den yttre helgedomens prydnad än vid hjärtats helgelse;
4. att det myekna predikandet af Guds ord bär så ringa frukt;
5. att det går så trögt i verksamheten, brist på män och medel;
6. att många äldre bruka ordet och sakramenten af vana eller för syns skull, myeken ungdom öfvergifver församlingen, barnen ej i kyrkan m. m.;

B) Med afseende på det inre lifvet ha vi orsak a) *all vara glada öfver:*

1. att några ångra och sörja öfver synden;
2. att ej så få veta på hvem de tro och lefva i Gud;
3. att syndaånger och tro, detta lif yppar sig i bön, ord och verk;
4. att detta lif såsom en brinnande och värmande låga sprider sig till andra;

b) *All sörja öfver:*

1. att syndasorg och skuldmedvetandet är så ringa;
2. tron svag;
3. kraften liten — kristendoms-lifvet matt och tynande;
4. ej mycken frågan efter frälsning.

II. Huru skall den nutida församlingen vägledas och bevaras, så att i henne alltid må finnas större anledning till fröjd och tack än till suckan och sorg?

A) Med afseende på den yttre verksamheten:

1. den bör bedrivas med kraft, flera krafter i verksamhet, församlingsvärd, missions- och samfundssinne stärkas;

2. ordets predikan, skol- och konfirmationsundervisning;

3. bättre kunskap om och i vår kyrkas bekännelseskriter, fasthet i läran och förstånd.

B) Med afseende på det inre lifvet:

Skall stärkas genom flitigt och rätt bruk af nådens medel, genom bön, ordets hörande, bot-, tack- och lofvsalmer.

Så få vi alltid vara glada här och sedan för evigt fröjdas och tacka i den stora härligheten, där ingen suckan och klagan mera skall höras. Vårt tack och lof här har sin grund i Guds nåd och hans ständiga trofasthet. Herren är den samme alltid och i evighet. Ps. 89: 1—19; vv. 16, 17.

Vår insamling.

"Många bäckar små göra en stor å." Äfven om det är något långt emellan bäckarna, blir ändå än slutligen stor, blott de komma tillsammans. Nog skulle vi önska att "bäckarna" i denna insamling vore något talrikare, men vi vilja glädja oss öfver hvad luttills inkommit och hoppas gåfvorna må fortfa att komma.

Följande ha vi haft glädjen mottaga senaste månad:

Oscar Liden, Coeur d'Alene	\$ 10.00
Ida L. Anderson, Portland	2.50
Marie Anderson, Portland	2.50
Förut redovisadt	153.80

Summa till dato \$168.80

Hjärtligt tack till alla gifvare.

N. J. W. NELSON,

Moscow, Idaho.

Resentryck.

Forts.

Jo, det svenska lutherska folket har alltid, sedan kristendomens införande och reformationens genomförande i Sverige, aktat det som en heder att kallas kristet och känt det som en ärekränkning, om någon förnekat det sådant erkännande eller likställt det med hednafolk. Och så kände det kyrkliga sv. luth. folket sig gruffligt kränkt af sagde borgmästares beskyllning och uppmanade att gifva honom och alla likasinnade ett bevis på att det svenska folket icke är Kristus- och kyrkofientligt, ej heller samhällsvadligt.

Så kommo då de svenska lutheranerna i New Britain öfverens om att, då de nu behöfde en ny större kyrka, äfven gifva ett ovedersägligt yttre bevis på sin kristna tro genom

att uppföra i götisk stil en kyrka, kunde mäta sig med andra samfunds ståtliga och dyrbara kyrkor. Utmed den "boulevard"-liknande Franklin Square står det af gråhvit granit uppförda sv. luth. templet så imponerande, att det nästan sätter i förlägenhet en stackars svensk, som är van vid de, jämförelse med förmögna amerikanska, små oansenliga, och kommer honom att spörja: Ja, men är det möjligt, att detta är en svensk luthersk kyrka i Amerika och här uti en Ny England stad, och uppförd af s. k. fattiga fabriksarbetande svenskar?

Förlägenheten liksom verkar nästan otro på verkligheten. Hör, kyrkklockan från ett af de med korskrönta tornen ljuder. Det är den svenska malmens djupa, mäktiga toner, som manande till andakt och gudstjänst, föras ut öfver staden och dess omnejd. Klockan är gjuten i Sverige af äkta svensk malm, som nu söndagligen låter höra sig ibland detta och andra länders vigda malm i Amerika.

Kyrkan är korskyrka. Två bastanta och prydliga torn, ett på hvardera sidan, pryda midtskeppet vettande mot Franklin Square. Vid foten af hvarje är ingång i kyrkan, så ock genom dubbeldörrar midt emellan de tvenne sidodörrarna. En lika bred som kyrkan ståtlig trappuppgång af granit leder från trottoaren till ingångarna. Ett stenkors står vid hvardera sidan af trappuppgången. Man kommer först in i en treflig och rymlig försal, hvars golf föreställer inlagd mosaik. Trappor vid hvardera sidan leda upp till läktaren och ned i bottenväningen. Vid inträdet i kyrkan märker man genast det prydda rymliga koret. En vacker altartafla, föreställande korsfästelsen, pryder väggen ofvan altaret, på hvilket står ett gyllne krucifix och gyllne ljusstakar å ömse sidor, och på hvardera sidan om altaret äro statyer i kroppsstorlek af Petrus och Paulus konstnärligt utförda. Till vänster utanför koret står den väldiga af en af de mest berömda tyska träsnidarna gjorda predikstolen, ett konstverk, som ensamt kostat \$1,000. På sidoskeppens väggar, å ömse sidor om koret, äro målningar föreställande Kristi uppståndelse och himmelfärd, ganska förtjänstfullt utförda af prof. O. Grafström, som målat vår altartafla. Fönstren äro utsökt vackra, med rena harmoniska färger

i glaset. Orgel- och körläktaren är belägen öfver ingången midt emot koret. En af den välkända piporgelfirmans Hillgren & Lanes fem tusen dollar orglar är där installerad och gör tjänst förträffligt. Detta säger jag, fastän jag är helt förtjust öfver vår egen orgel, byggd af firman Barkhoff. Dekorationer, material och arbete i kyrkan äro första klassens.

I bottenväningen är ett ypperligt rum för söndagsskolan och föreningsmöten såväl som för tillfälliga gudstjänster. Dessutom äro där andra rum, som tillhöra en modernt inredd och ändamålsenlig kyrka.

Men — ja, hvad för ett men? Är det icke förträffligt, är ni icke förtjust, känner ni er icke manad att säga församlingen och pastorn: Jag gratulerar eder öfver denna heder samma, sköna kyrka, om hvilken envoyen Lagerkrantz sade, att det var en af de vackraste fast icke största kyrkor han sett? Jo, nog gifves det anledning att i så mån gratulera, men säger du: kostnaden, hvad har kyrkan kostat? Glädjen rymde sin kos vid tanken på hvad kyrkan kostat och kommer att kosta, och du kanske gratulerar dig själf öfver att du icke är meddelaktig i detta, som vi sade hedersamma om svensk luthersk kristendom i yttre mätto vittnande företag och gärning. Men jag hörde ingen af församlingsmedlemmarna beklaga sig öfver skulden eller kyrkan. Och dock har hon kostat \$110,000 medan skulden är mer än hälften af denna summa. För egen del måste jag beundra dessa fabriksarbetares troskraft och förtrostan till Gud, ty utan detta företager man sig icke sådant verk, sådan uppoffring och går i land med detsamma. Ja, de goda New Britainborna hafva så långt hedrat hela vårt samfund. Gud styrke dem i fortsättningen till skuldens utplånande. New Britain-församlingen och dess pastor mottogo oss väl; härbergerade och undfagnade oss gäster hedersamt. Synodalmötet var högtidligt, uppbyggligt, äfven om uti de s. k. affärssessionerna meningarna delade sig skarpt såsom uti konstitutionsfrågan. Men så kommer ju alltid lagen vrede åstad. Till vredesutbrott kom det dock icke. Samfundets och dess enskildas väl låg alla om hjärtat. C. E. FRISK...

En förklaring.

Enligt nr 8 af COLUMBIA skulle undertecknad ha beskyllat en pastor för att "hafva taktlöst försummat at besvara ett par bref." Och detta med anledning af orden: "Det torde nämnas, att han (mr Sigalet) sände först tvenne bref till pastor Swanson i Vancouver, B. C., men utan att få svar." Mig synes det en smula märkvärdigt, att jag med dessa ord kan anses ha gjort den antydd beskyllningen. Med flit brukade jag sagda uttryck, ty pastor S. kunde ju ha skrivit utan att Sigalet fått det.

Men tillåt mig förklara, hvarför jag alls nämnde om denna brefskrifning i min välmänta uppsats! För det första såg jag i mr Sigalets enfrågna brefskrifning en verklig angelägenhet hos detta folk att få Guds rike upprättadt ibland sig, och för det andra visar detta tillvägagående, att mr S. vände sig åt rätta hållet; och på samma gång ansåg jag mig ock därmed befogad att handla som jag gjorde, fastän jag icke tillhör Columbia-konferensen. Hade mr S. i stället vänt sig först till mig eller om han från pastor S. erhållit något slags svar på sina bref, skulle jag icke handlat som jag gjorde. Detta och intet annat var det enkla och naturliga motivet för min anmärkning i denna fråga.

Broderligen

L. J. ELLEN.

De två portarne.

Det gifves två portar i en människas själ, nämligen ögat och örat. Det säges, att nerven mellan ögat och hjärtat är 80 gånger så stark som den nerv, som förenar örat och hjärnan, och 20 gånger så stark som alla de nerver, hvilka behärska de andra själsförmögenheterna. Om därför ögats port är 80 gånger så vid som örats, är det ytterst ovist vid undervisning af barn att uteslutande bero på den muntliga, på örat. Barnen skola tillhållas lära sig läxorna ur bok, om de skola få något att fastna i minnet. Och man måste besinna vikten och betydelsen af, att barnen ha för ögonen ständigt något, som är intagande, godt och skönt att betrakta. Ögonen äro 80 gånger mera verksamma än öronen.

På fritänkaremötet. Under ett stort fritänkaremöte hade de närvarande väl hundra gånger upprepat, att det inte fanns någon Gud. Efteråt upptogs kollekt till förmån för sekreteraren, hvaröfver denne blef så rörd, att han utbrast:

"Gud välsigne er, mina vänner!"

Det dröjde en god stund, innan församlingen hämtat sig.

Min gode Herde.

Herre, du min gode Herde,
du min bästa följesman,
om mig tusen snaror snärde
jag dock ej fördärfvas kan,
ty jag är ditt eget får.
När jag följer dina spår
skall mig aldrig något fattas:
må då jag ej lycklig skattas?

Du mig, Herre, dagligt betar
på din blomsteräng så grön
och mig väg till källor letar,
som mig skänka läska skön:
Så du, min Immanuel,
vederkvioker rikt min själ,
att jag njuter ymnig fögnad
i din vård och nådeshägnad.

Om jag råkar vilse fara
från din hjord och herdevakt,
skall du ingen möda spara,
förr än du mig återbragt.
Ja, du är så nådefull,
att du för din äras skull
mig på jämnad väg ledsagar
och allt roig till godo lagar.

Fast ock vägen stundom bugtar
ned i sorgens mörka dal,
jag dock ingen fara fruktar
eller rädes något kval;
ty du, Herre, med mig går,
af din käpp jag styrka får,
med din staf jag vägen rödjer
och vid honom trygg mig stödjer.

Gud! din godhet må mig följa
till min vandrings säkra stöd,
och din nåd mig öfverhölja
likt en sköld mot all min nöd.
Då min väg jag vandrat ut,
låt mig vid min lefnads slut
i din boning evigt blifva,
där du himmelsk fröjd vill gifva.

För absolut säkerhet
och 4 per cent. intresse
insätt edra besparingar i

First Trust Company

—Skandinavisk Bank.—
H. MELGARD, kassör.
Moscow, Idaho.

Prenumerera nu
på vår kyrkas tidningar

AUGUSTANA
THE YOUNG

LUTHERAN'S COMPANION
UNGDOMSVÄNNEN

ADRESSERA:
AUGUSTANA BOOK CONCERN,
ROCK ISLAND, ILL.

OSCAR LARSON,

Tyger, Kläder, kor,
Hattar, Herrekiperings-artiklar och
Grocerier.

TROY, - - - - IDAHO.

OLSON & JOHNSON

Möbel- & Järnhandel

Stort lager & Priserna de billigaste
Troy, Idaho.

Svenskt apotek

Doktorsrecept ifyllas prompt
och omsorgsfullt.

Färger, Oljor, Böcker, Skrifmate-
rialier och allt, som tillhör en
välordnad apotekarerörelse
alltid på lager.

C. V. JOHNSON

Troy, Idaho

Det bästa är alltid det billigaste, och
det är hvad ni får hos

Geo. Creighton,

parti- och minuthandlare med

Tyger, Kläder och Skor

SVENSKA TALAS.

MOSCOW, - - - - IDAHO.

H. P. EGGAN,

Skandinavisk Fotograf.

Porträtter insätts i ram.
Rikhaltigt förlag af tailor.

3:dje gatan, - Moscow, Idaho.

Will E. Wallace

JUVELERARE och OPTIKUS

Opp. Post Office. - Moscow, Idaho.

Madison Lumber Co.

Dealers in all kinds of

Building Material

Coal & Wood. Moscow, Idaho

O. C. CARSSOW
Grocerier

Billigaste och bästa platsen att göra
sina uppköp.
MOSCOW, IDAHO.

COLLINS & ORLAND HARDWARE CO.

General

Hardware

Moscow, Idaho

CHILDERS BROS.

Fresh and Home-made

**CANDIES, ICE CREAM &
SOFT DRINKS**

MOSCOW, - - - - IDAHO.

Hagan & Cushing

Första klassens

Kötthandel

BUTIK Å MAIN STREET

Högsta kontanta pris betalas för bif,
fläsk, färdkött och fjäderfä.

R. HODGINS,

Druggist och Kemist.

Stort förlag af skol- och andra böcker
samt utrustning för kontor och skolor.
Nya Testamenten, Biblisk Historia,
Kalekas m. fl.

MOSCOW, - - - - IDAHO.

DAVID & ELY

DEPARTMENT STORE

The largest and best stock of goods in North
Idaho. Call and look the stock over

MOSCOW, - - - - IDAHO.

Potlatch Lumber Co.

MOSCOW, IDAHO

All kinds of Building Material, Paints,
Oil, Varnish and Brushes.

Hard and Soft Coal. W. H. CONNER, Mgr.

PRENUMERERA PÅ

COLUMBIA!

Endast 50 cents per år.

All korrespondens angående tidningen
adresseras till

N. J. W. NELSON - Moscow, Idaho.

If you are in the Palouse country
you may have your laundry done
at the

**MOSCOW
STEAM LAUNDRY**

Just hand it to our agent at either
of the following places:

Potlatch,
Palouse,
Genesee,
Troy,
Kendrick,
Juliaetta,
Lenore,
Peck,
Culdesac,
or Gifford,

and it will have our
prompt attention.

We clean everything,
"your character excepted"

C. B. GREEN, Proprietor